Този текст служи само за информационни цели и няма правно действие. Институциите на Съюза не носят отговорност за неговото съдържание. Автентичните версии на съответните актове, включително техните преамбюли, са версиите, публикувани в Официален вестник на Европейския съюз и налични в EUR-Lex. Тези официални текстове са пряко достъпни чрез връзките, публикувани в настоящия документ

►B

ПРЕПОРЪКА (ЕС) 2020/912 НА СЪВЕТА

от 30 юни 2020 година

относно временното ограничение на неналожителните пътувания в ЕС и възможното премахване на това ограничение

(ОВ L 208I, 1.7.2020 г., стр. 1)

Изменен с:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►M1	Препоръка (ЕС) 2020/1052 на Съвета от 16 юли 2020 година	L 230	26	17.7.2020 г.
►M2	Препоръка (ЕС) 2020/1144 на Съвета от 30 юли 2020 година	L 248	26	31.7.2020 г.
►M3	Препоръка (ЕС) 2020/1186 на Съвета от 7 август 2020 година	L 261	83	11.8.2020 г.
►M4	Препоръка (ЕС) 2020/1551 на Съвета от 22 октомври 2020 година	L 354	19	26.10.2020 г.
►M5	Препоръка (ЕС) 2020/2169 на Съвета от 17 декември 2020 година	L 431	75	21.12.2020 г.
►M6	Препоръка (ЕС) 2021/89 на Съвета от 28 януари 2021 година	L 33	1	29.1.2021 г.
►M7	Препоръка (ЕС) 2021/132 на Съвета от 2 февруари 2021 година	L 41	1	4.2.2021 г.

▼B

ПРЕПОРЪКА (ЕС) 2020/912 НА СЪВЕТА

от 30 юни 2020 година

относно временното ограничение на неналожителните пътувания в ЕС и възможното премахване на това ограничение

▼M6

1. Считано от 28 януари 2021 г. държавите членки следва по координиран начин постепенно да премахнат временното ограничение на неналожителните пътувания към ЕС по отношение на лицата, пребиваващи в третите държави, изброени в приложение I.

▼M7

За да се определят третите държави, за които настоящото ограничение на неналожителните пътувания към ЕС следва да бъде отменено, трябва да се вземат предвид епидемичната обстановка в съответните трети държави и допълнителните критерии, определени в настоящата препоръка.

▼B

2. ►M7 По отношение на епидемичната обстановка следва да се прилагат следните критерии:

— „14-дневният кумулативен брой на уведомленията за случаи на COVID-19“, т.е. общият брой на новосъобщените случаи на COVID-19 на 100 000 души от населението през предходните 14 дни;

— тенденцията при новите случаи през същия период в сравнение с предходните 14 дни е стабилна или бележи спад;

— „интензивността на тестването“, т.е. броят на направените проби за инфекция с COVID-19 на 100 000 души от населението през предходните седем дни;

— „процентът на положителните проби“, т.е. процентът на положителните проби от всички направени тестове за инфекция с COVID-19 през предходните седем дни;

— естеството на съществуващия в дадена държава вирус, по-специално дали са открити будещи безпокойство варианти на вируса. Вариантите, будещи безпокойство, са оценени като такива от Европейския център за профилактика и контрол върху заболяванията (ECDC) въз основа на ключови характеристики на вируса като предаване, тежест и способност да избегне имунния отговор.

За да бъдат включени в приложение I, третите държави следва да отговарят на следните прагове: 14-дневен кумулативен брой на уведомленията за случаи на COVID-19 не повече от 25, интензивност на тестването над 300 и процент на положителните проби не повече от 4 %. Освен това могат да бъдат взети предвид цялостните ответни мерки спрямо COVID-19, по-специално наличната информация за аспекти като наблюдение, проследяване на контактни лица, противоепидемични мерки, лечение

▼B

и докладване, както и надеждността на наличната информация и източници на данните, и, ако е необходимо, общият среден резултат по всички показатели на Международните здравни правила (МЗП).

Данните относно интензивността на тестването и процента на положителните проби следва да бъдат предоставени от Европейския център за профилактика и контрол върху заболяванията (ECDC) въз основа на получената от него информация. Тези данни могат да бъдат допълнени от информация, предоставена от делегациите на ЕС, когато такава е налична, както и въз основа на контролния списък, приложен към съобщението от 11 юни 2020 г. ◄

3. При вземането на решение за това дали временното ограничение на неналожителните пътувания до ЕС се прилага спрямо гражданин на трета държава, определящият фактор следва да бъде пребиваването в третата държава, за която са премахнати ограниченията на неналожителните пътувания (а не гражданството).

4. На всеки две седмици списъкът на третите държави, посочени в приложение I, следва да се преразглежда и при необходимост да се актуализира от Съвета след тесни консултации с Комисията и съответните агенции и служби на ЕС вследствие на цялостна оценка въз основа на методиката, критериите и информацията, посочени в параграф 2.

▼M7

Ограниченията за пътуване могат да бъдат изцяло или частично отменени или повторно въведени за конкретна трета държава, която вече е посочена в приложение I, в съответствие с промените в някои от условията, посочени по-горе, и вследствие на това — в оценката на епидемичната обстановка.

При бързо влошаване на епидемичната обстановка, и по-специално при установяване на широко разпространение на бъдещи безпокойство варианти на вируса, може бързо да се въведе отново ограничение на неналожителните пътувания по отношение на трети държави, които вече са изброени в приложение I.

При премахването на временното ограничение на неналожителните пътувания към ЕС по отношение на третите държави, изброени в приложение I, държавите членки следва според конкретния случай да вземат предвид реципрочността, предоставена за територията на ЕС+.

5. Държавите членки следва категорично да препоръчват да не се извършват неналожителни пътувания от територията на ЕС+ до държави, различни от изброените в приложение I.

►M7 6. ◄ Когато за трета държава продължават да се прилагат временните ограничения, следните категории лица следва да бъдат освободени от ограничението за пътуване, независимо от целта на пътуването:

▼B

а) граждани на Съюза по смисъла на член 20, параграф 1 от ДФЕС и граждани на трети държави, които съгласно споразумения между Съюза и неговите държави членки, от една страна, и тези трети държави, от друга страна, се ползват с права на свободно движение, равностойни на тези на гражданите на Съюза, както и съответните членове на техните семейства ([1]);

б) граждани на трети държави, които имат статут на дългосрочно пребиваващи граждани по силата на Директивата относно дългосрочното пребиваване ([2]), лица, които имат право на пребиваване по силата на други директиви на ЕС или по силата на национално законодателство или които притежават национална виза за дългосрочно пребиваване, както и съответните членове на техните семейства.

▼M7

_____

При бързо влошаване на епидемичната обстановка, и по-специално при установяване на широко разпространение на бъдещи безпокойство варианти на вируса, държавите членки могат временно да ограничат категориите пътуващи, изброени в приложение II. Пътуванията, обосновани от наложителни причини, следва да останат възможни.

▼B

В допълнение, следва да са разрешени наложителни пътувания за специфичните категории пътуващи с ключови функции или нужди от първостепенно значение, посочени в приложение II ([3]). Държавите членки могат да въведат допълнителни мерки за безопасност за тези пътуващи, особено когато тяхното пътуване започва от високорисков регион.

▼M7

Списъкът със специфичните категории пътуващи с ключови функции или нужди от първостепенно значение, посочени в приложение II, може да се преразглежда от Съвета въз основа на предложение на Комисията, в зависимост от съображения от социален и икономически характер, както и от цялостната оценка на развитието на епидемичната обстановка, въз основа на методиката, критериите и информацията, посочени по-горе.

([1]) Както е определено в членове 2 и 3 от Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, 30.4.2004 г., стр. 77).

([2]) Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 г. относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни (ОВ L 16, 23.1.2004 г., стр. 44).

([3]) [Вж. също съобщенията на Комисията от 16 март (COM(2020) 115), от 11 юни 2020 г. (COM(2020) 399), както и указанието от 30 март 2020 г. (C(2020) 2050, 30 март 2020г.).]

▼B

►M7 7. ◄ ►M7 Държавите членки следва да изискват от лицата, пътуващи по каквато и да е причина, наложителна или не, функция, ключова или не, или нужда от първостепенно значение или не, с изключение на транспортните и пограничните работници, да са получили отрицателен резултат за COVID-19 въз основа на тест за полимеразна верижна реакция (PCR), направен не по-рано от 72 часа преди заминаването, и да представят подходящо доказателство за такъв резултат в определена от органите форма.

Ако не е възможно тестът да бъде направен преди заминаването, лицата, посочени в точка 6, букви а) и б), следва да имат възможност да направят теста след пристигането си в съответствие с националните процедури. Това не засяга задължението за подлагане на допълнителни мерки, включително карантина, след пристигането.

Освен това държавите членки могат да изискват самоизолация, карантина и проследяване на контактите за период до 14 дни, както и извършването на допълнителни тестове за COVID-19 през същия период, ако това бъде счетено за необходимо, при условие че държавите членки налагат същите изисквания за собствените си граждани, когато пътуват от тази трета държава. Държавите членки следва да наложат тези изисквания за пътниците, пристигащи от трета държава, в която е открит будещ безпокойство вариант на вируса, и по-специално карантина при пристигане и допълнително тестване при пристигането или след него.

По отношение на пътувания, предприети във връзка с ключови функции или нужди от първостепенно значение, посочени в приложение II:

— Държавите членки могат да решат по координиран начин да отменят някои или всички от горепосочените мерки в случаите, когато такава мярка би възпрепятствала самата цел на пътуването;

— По отношение на транспортните работници, моряците и пограничните работници държавите членки не следва да изискват повече от отрицателен бърз тест за антигени при пристигането им в зоната на ЕС+. В специфичния случай на транспортни работници, пристигащи от държава с установено широко разпространение на будещи безпокойство варианти на вируса, държавите членки могат да изискат отрицателен бърз тест за антигени преди заминаването;

— Екипажите на въздухоплавателни средства следва да бъдат освободени от подлагането на тест, ако престоят им в трета държава е бил по-кратък от 12 часа, освен ако пристигат от трета държава, в която е открит будещ безпокойство вариант на вируса, като в този случай те следва да подлежат на пропорционално тестване.

▼B

Това не засяга общите изисквания в областта на общественото здраве, които могат да бъдат наложени от държавите членки, като например физическо дистанциране и изискване за носене на маска. ◄

▼M7

8. Държавите членки следва да изготвят формуляр за локализиране на пътниците и да изискват от лицата, влизащи в ЕС, да представят попълнен формуляр за локализиране на пътниците в съответствие с приложимите изисквания за защита на данните. Изготвя се общ европейски формуляр за локализиране на пътниците, който евентуално да се използва от държавите членки. Когато е възможно, следва да се използва цифров вариант на информацията за локализиране на пътниците, за да се опрости обработването и да се ускори проследяването на контактите, като същевременно се гарантира еднакъв достъп за всички граждани на трети държави.

▼B

►M7 9. ◄ Дадена държава членка следва да не взема решение за премахване на ограничението на неналожителните пътувания в ЕС за определена трета държава преди премахването на ограничението да е било координирано в съответствие с настоящата препоръка.

►M7 10. ◄ Лицата, пребиваващи в Андора, Монако, Сан Марино и Ватикана/Светия престол следва да бъдат считани за пребиваващи в ЕС за целите на настоящата препоръка.

►M7 11. ◄ Настоящата препоръка следва да се прилага от всички държави членки по всички външни граници.

▼**M6**

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Трети държави и специални административни райони, пребиваващите в които лица следва да не бъдат засегнати от временното ограничение на неналожителните пътувания към ЕС по външните граници:

I. ДЪРЖАВИ

1. АВСТРАЛИЯ

2. НОВА ЗЕЛАНДИЯ

3. РУАНДА

4. СИНГАПУР

5. ЮЖНА КОРЕЯ

6. ТАЙЛАНД

7. КИТАЙ (*)

II. СПЕЦИАЛНИ АДМИНИСТРАТИВНИ РАЙОНИ НА КИТАЙСКАТА НАРОДНА РЕПУБЛИКА

Специален административен район Хонконг (*)

Специален административен район Макао (*)

(*) при условие че има потвърждение за реципрочност

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Специфични категории пътуващи с ключови функции или нужди от първостепенно значение:

i. здравни специалисти, научни работници в областта на здравеопазването и специалисти в областта на грижите за възрастни хора;

ii. гранични работници;

iii. сезонни работници в селското стопанство;

iv. транспортни работници;

v. дипломати, служители на международни организации и лица, поканени от международни организации, чието физическо присъствие е необходимо за доброто функциониране на тези организации, военнослужещи и хуманитарни работници и служители в областта на гражданската защита при изпълнение на техните функции;

vi. транзитно преминаващи пътници;

vii. пътници, които пътуват по наложителни семейни причини;

viii. моряци;

ix. лица, нуждаещи се от международна закрила, или по други хуманитарни причини;

x. граждани на трети държави, пътуващи с цел обучение;

xi. висококвалифицирани работници от трети държави, ако работата им е необходима от икономическа гледна точка и не може да бъде отложена или осъществена от чужбина.